

[Dorit Myltoft]

det er jeg helt enig i. Men jeg vil godt tillade mig at give udtryk for en undren, jeg har haft på det seneste, når man netop nævner massemedierne. I Helle Ryslinges seneste film »Carlo og Ester« er der en scene, hvor hovedpersonerne, Carlo og Ester, ved fælles hjælp får solgt et glas Ketogan på det sorte marked, og de penge bruger de på en weekendtur til sig selv. På den måde opfører de sig ikke et hak bedre end andre pushere, store som små, der for egen vindings skyld tjener på andres nød. Det, der har undret mig, er, at den scene overhovedet ikke har vakt et ramaskrig i nogen medier eller nogen som helst steder, og det får mig til at sige, at hvis vi skal være lidt kreative, når vi skal informere de unge, skulle vi måske også inddrage pensionistforeninger og Ældre Sagen af hensyn til pensionisternes børnebørn.

I beslutningsforslagets punkt 7 tales der om metadonbehandling, og det gjorde regeringens redegørelse også en del ud af. Det Radikale Venstre støtter, at al metadonbehandling skal tilrettelægges under amtskommunalt ansvar, og derfor er vi ikke enige i beslutningsforslaget, der alene taler om lægens ansvar.

Punkt 3 i beslutningsforslaget er det punkt, der gør, at jeg på Det Radikale Venstres vegne må sige, at vi ikke kan tilslutte os det. Vi er ikke enige i det, der står om de arbejdsbetingelser, der skal gives politiet ifølge beslutningsforslaget, så vi kan altså ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

I anledning af den sidste ordførers bemærkninger vil jeg opholde mig ved det, som jeg ikke nåede i mit første indlæg.

Det er ikke så længe siden – det var den 7. februar 1994 – at justitsministeren i Berlingske Tidende blev citeret i en artikel med overskriften »Olsen slår alarm«. Netop hjemvendt fra et narkotopmøde i Strasbourg advarede justitsministeren Olsen om, at internationale forbrydersyndikater nærmer sig Danmark. Om trent samtidig, nemlig den 6. februar 1994, var der i Politiken en lang artikel under overskriften »Den russiske mafia vil beskytte Norden«, og denne artikel skildrede, hvad vi står over for. Noget tilsvarende kunne man læse i 1992 i Politiken, hvor der stod »Russisk narko truer Europa«.

Jeg forstår ikke, at man ikke vil være med til at erkende, at udelukkende humanitære behandlingsiltag altså ikke er nok. Jeg syntes, det var glædeligt at konstatere, at justitsministeren slog alarm efter mødet i Strasbourg, og det er altså derfor, vi fra De Konservatives og Venstres side siger: Lad os nu tage et initiativ, der går vidt. Vi vil sætte ind på en række områder, men vi skal altså ikke bare opgive det, der har med den rigtige og effektive politimæssige indsats at gøre.

Det er baggrunden for, at vi ønsker reglerne for brug af agenter gjort noget bedre, og at vi bl.a. også ønsker – et ønske, som jo bliver nedstemt i morgen – mulighed for anonym vidneførsel i de meget alvorlige narkosager. Hvordan kan man forestille sig, at den russiske mafias folk vil afholde sig fra at begå mord og vold over for vidner, der optræder i danske retssale? Det er derfor, vi foreslår det, selv om det måske kun vil blive aktuelt meget sjældent.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg er enig med hr. Svend Aage Jensby i beskrivelsen af omfanget af de problemer, vi står over for, og jeg er også enig med hr. Svend Aage Jensby i, at det kræver en politimæssig oprustning. Problemet er bare hvordan, og vi har et arbejde i gang, som behandler spørgsmålet om, hvad man kan gøre ved den organiserede kriminalitet, f.eks. narkokriminalitet og rockerkriminalitet. Der er ingen tvivl om, at en teknologisk oprustning af politiet er stærkt påkrævet, og det har vi også fremme i vores foreløbige overvejelser om et kommende politiforlig og den kommende finanslov.

Vi har nogle regler om, at vi kun må benytte politifolk som politiagenter og kun i særlig grove tilfælde. Vi undersøger i øjeblikket, hvordan vi – med samtidig respekt for retssikkerheden – må vurdere de regler, vi har nu. Vi er meget betænkelige ved at gå videre, men vi prøver at kigge på det under indtryk af den trussel, vi står over for.

Anonyme vidner er vi meget, meget afvisende over for, men til gengæld er vi meget åbne over for alt, hvad der kan gøres i retning af øget vidnebeskyttelse, hvilke nye ting der kan gøres. Vi har allerede imødekommet en del af et KV-forslag, og vi vil gerne arbejde videre med det og se, hvordan vi kan udbygge vidnebeskyttelsen.